

РЕШЕНИЕ

№ 6330

гр. София, 24.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Мариана Маркова**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11368** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Никон - НК“ ЕООД срещу решение № 4146/12.09.2024г. по НАХД № 16262/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 100 състав, с което е изменено наказателно постановление (НП) № 002346/24.07.2023г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. на Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите (КЗП). С НП на касатора е наложена имуществена санкция в размер 7500 лв. на основание чл.210а във вр. с чл. 68д, ал.1 във вр. с ал.2, т.2, предложение 15 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП). С оспореното решение размерът на санкцията е редуциран до минималния, предвиден от закона, а именно, 2000 лв.

Ответникът не изразява становище относно допустимостта и основателността на касационната жалба.

Прокурорът намира, че решението на районния съд е правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ХХ касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав не споделя като краен резултат.

Районният съд приел от фактическа страна, че на 28.02.2023 г., при извършена проверка от служители на КЗП в търговски обект, стопанисван от касатора било установено, че се предлага за продажба „Хайвер Г. разбит от треска“ 150 гр „А. Ф.“ - 22 %, стара цена 2,79 лева, цена след намаление 2,19 лева. Върху кутията, в която е поставен продукта, производителят е поставил трайно залепен етикет със следната информация: „Хайвер разбит по гръцки“ 150 гр - състав слънчогледово олио, галета, тарاما хайвер от треска. На етикет, поставен на видно място в близост до продукта, последният е посочен като „Хайвер Г. разбит от треска“. Производител на стоката е дружество, установено в [населено място], България. И. проверката служител на КЗП приела, че при упражняване на своята дейност търговецът е използвал нелоялна търговска практика, тъй като не представя съществена информация, необходима на средния потребител, което действие може да доведе до вземане на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на тази практика, а именно, не се представя информация относно това, че хайверът, който е изложен за продажба, всъщност не е гръцки, а е хайвер, разбит по гръцки. Приела, че потребителите, посещаващи търговския обект се информират от писмената информация - етикет, поставен на видно място в близост до продукта и вземат решение за покупка само по надписа „Хайвер Г. разбит от треска“, както и, че невярната информация е съществена за решението на потребителите да пазаруват в конкретен обект. При описаните обстоятелства е прието, че е използвана нелоялна търговска практика, изразяваща се в предоставяне на невярна информация за произхода на стоката, продавана в магазина, по смисъла на чл. 68д, ал. 1, вр. чл. 68д, ал. 2, т. 2, пр. 15 от ЗЗП. Поради тези констатации бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № 002346 от 27.03.2023 г. и въз основа на него – обжалваното НП.

От правна страна районният съд приел, че актът и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на установения ред и редовно връчени в преклузивните срокове, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. Спазен е установеният съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗАНН тримесечен срок за съставяне на АУАН, нарушението е описано достатъчно ясно и подробно, включително и обстоятелствата по неговото извършване, със съответната им правна квалификация. Съответна на фактическите констатации и правилно посочена е и санкционната разпоредба, въз основа на която се определят видът и размерът на наложената имуществена санкция, т. е., изпълнени са правните

предписания на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Правото на защита на жалбоподателя е гарантирано в пълен обем с оглед възможността да разбере какви са фактическите и правни основания, поради които му е повдигнато конкретното обвинение за извършено административно нарушение.

Настоящият състав споделя тези изводи, но не и следващия за правилното прилагане на материалния закон спрямо установените факти и обстоятелства. Съгласно чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП, търговска практика е заблуждаваща, когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да заблуди средния потребител, дори ако представената информация е фактически точна. Административнонаказващият орган приел в случая, че наличието на етикет на щанда, който етикет съдържа думите „Хайвер гръцки“, може да заблуди потребителя относно страната на произход на продукта, което е сред обстоятелствата, посочени в чл. 68д, ал. 2, т. 2, предл. 15 ЗЗП, които законът определя като годни да предизвикат ефект на заблуда у потребителя. Съвкупната преценка на установените факти в случая не обосновава извод за такава практика. Основателен е доводът на касатора, че съдът следва да направи собствена преценка, каква би била типичната реакция на средния потребител в конкретен случай. Видно от представеното изображение на процесната стока, етикетът върху самата нея ясно съдържа означение „Хайвер разбит (по гръцки)“. О. срок на годност отнася този етикет към датата на извършване на проверката, а по същия начин стоката е описана и в съставения протокол, акта за установяване на административно нарушение и обстоятелствената част на НП. Поради това, следва да се приеме за безпротиворечиво установено, че именно по този начин самата стока е била означена. При тези обстоятелства не може да се приеме, че средният потребител би бил в състояние да се заблуди, че този хайвер произхожда от Г.. Същия извод налагат обстоятелствата, че на същия етикет най-горе е видим надпис „Произведено от „Ариел фиш“ ООД, В.“, а отдолу – ясно означение „Произведено в България“. В тази връзка следва да се отбележи и, че средният потребител в България в течение на вече многогодишен период има достъп до голямо разнообразие от стоки, произведени в страната и чужбина, в т. ч. хранителни продукти, специфични за една или друга национална кухня и е запознат с тях. Ето защо, при подробното описание, налично върху самата стока, средният потребител би бил напълно наясно, че етикетът върху щанда „хайвер гръцки“ означава този хайвер, приготвен в гръцки стил и произведен в България. В заключение следва да се отбележи и, че различието в етикета на щанда „Хайвер гръцки“ и процесната стока с горепосоченото подробно съдържание на етикета би могло да формира у средния потребител извод, че първата стока – гръцки хайвер, не е налична и този етикет не се отнася за наличната кутия с надпис „Хайвер разбит (по гръцки)“, произведен в България. Такъв извод обаче не е заблуда, формираща решението да закупи или не продукта; това решение всякога би имало за предмет закупуване на наличната стока, която, както беше посочено, е достатъчно подробно и ясно означена по своя състав и произход. По изложените съображения, не може да се приеме, че обстоятелствата по делото разкриват заблуждаваща търговска практика, а съответно – че е налице основание за санкция по чл.210а ЗЗП.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК и чл.63д, ал.3 от ЗАНН следва да бъде уважено искането на касатора за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Сумата е дължима от КЗП, която е юридическо лице съгласно

чл.165, ал.1 от ЗЗП.

Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 1 АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН
Административен съд София – град, XX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 4146/12.09.2024г. по НАХД № 16262/2023г. по описа на
Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав и вместо него постановява:
ОТМЕНЯ наказателно постановление № 002346/24.07.2023г., издадено от директора
на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. на Главна дирекция
„Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите.
ОСЪЖДА Комисията за защита на потребителите да заплати на „Никон – НК“ ЕООД,
с ЕИК[ЕИК], сумата 80 лв. (осемдесет лева) – юрисконсултско възнаграждение.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.